

Hořec

Z asi 400 druhů hořců, rozšířených téměř po celém světě, se v naší přírodě vyskytuje asi 7 druhů (některé patří k ohroženým). Hojně se hořce pěstují v zahrádkách a některý z nich se téměř vždy najde na skalce. Některé kvetou na jaře, jiné na podzim a hlavně podle toho se v okrasném zahradnictví rozlišují a používají. Často mají květy modré až modrofialové, řidčeji žluté, nachové a některé kultivary narůžovělé i bílé.

K nejznámějším patří hybridní hořec bezlodyžný (*Gentiana acaulis*); je to souborný název pro několik zahradních forem. Dorůstá výšky nanejvýš 0,1 m a mnoho květů vytváří v květnu, snadno se polštářovitě rozrůstá. Vznikl prokřížením

geografických forem vysokohorských druhů *G. angustifolia*, *G. clusii*, *G. excisa* aj., přičemž se dobře přizpůsobil nížinným podmínkám. Jedním z nejhezčích druhů je hořec jarní (*G. verna*), občas se u nás pro okrasu pěstuje kavkazský *G. septemfida* s poléhavými nebo mírně vystoupavými lodyhami dlouhými až 0,2 m a zakončenými 4-5 květy. Z podzimních hořců se u nás dobře daří *G. sino-ornata*, který tvoří nízké drny a dobře se množí oddělky z výhonů, které snadno zakořeňují. Nenáročný je i podzimní druh *G. septemfida*, vysoký asi 0,2 m s několika krásnými kultivary. Z našich domácích druhů se jako okrasné pěstují také hořec hořec tolitový (*G.*

asclepiadea) a hořec křížatý (*G. cruciata*). Řada dalších druhů patří z pěstitelského hlediska k náročnějším, potřebují odbornou péči se stejnou vlhkostí v půdě a ve vzduchu. Kromě vegetativních způsobů se hořce množí v zahradách ze semene, vysévají se na podzim.

Doc. RNDr Jan Novák, DrSc,
foto: Ing. Helena Nováková
Bonsai Zahrada Kunice
www.bonsai-info.cz